

ת"פ 7002/15 - מדינת ישראל נגד אמיר אולי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 7002-15 מדינת ישראל נ' אולי
בפני: כבוד השופט אליהו ביתן

המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם: אמיר אולי

גזר דין

כללי

1. לאחר שמיעת עד תביעה אחד הגיעו הצדדים להסדר דיוני במסגרתו הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתוקן והנאשם הודה בעובדותיו, שאלה עיקריהן -

הנאשם עוסק בהובלת סחורות, ורוב ההובלות אותן הוא מבצע הן למעבר כרם שלום. מר מאגד פתיח הוא סוחר חלקי חילוף לרכב ברצועת עזה.

הנוהל להעברת סחורות לעזה, שהיה תקף בשנת 2013, התייחס לשני סוגי סחורות- אלה הדורשות תיאום בלבד, ואלה הדורשות היתר, ואסר הכנסת כל סחורה שהיא מבלי להצהיר ולפרט את מהותה וסוגה בפני מנהלת המעברים ובפני המכס.

הסחורות המחייבות היתר נקראות "סחורות מפוקחות" והן מפורטות בצווים שהוצאו על פי חוק הפיקוח הביטחוני תשס"ז-2007, וכן במסמך שפורסם ע"י מנהלת תיאום הפעולות בשטחים וברצועת עזה, בשילוב עם מנהלת המעברים.

סחורה המגיעה למעבר כרם שלום לצורך העברתה לרצועת עזה, נבדקת בצד הישראלי בין ע"י שיקוף ובין באופן פיזי ולאחר מכן נפרקת מן המשאיות הישראליות ומועמסת על משאיות עזתיות שלוקחות את הסחורה לתוך רצועת עזה.

הנאשם נהג להעביר סחורות של מאגד פתיח, מישראל למעבר כרם שלום, על מנת שיוכנסו עבור מאגד פתיח לעזה.

במהלך שנת 2013, הנאשם קשר קשר עם מאגד פתיח, להעביר לשטח רצועת עזה, ללא היתר, 20 קרטונים של דבק אפוקסי האסור בהעברה לרצועת עזה ללא היתר, וכן סיליקון, האסור להעברה לרצועת עזה ללא תיאום.

במסגרת הקשר הנ"ל ולשם קידומו, מאגד פתיח הסליק - בנוכחות הנאשם ובהסכמתו - את קרטוני הדבק ואת

הסיליקון בין סחורות אחרות, לגיטימיות, שלו, שהנאשם היה אמור להעביר לכרם שלום כדי שיוכנסו לעזה.

הנאשם הוביל את הסחורה למעבר כרם שלום, יצר מצג שוא לפיו הסחורות שעל המשאית מאושרות לכניסה לעזה, הבודקים לא גילו את הדבק והסיליקון שהוסתרו במשאית ואיפשרו את הכנסתם לעזה.

מעשה המרמה של הנאשם נעשה בנסיבות מחמירות - המעשה נעשה במעבר גבול עם רצועת עזה, העויינת למדינת ישראל, תוך הטעיית המאבטחים במעבר הגבול, ותוך ביצוע עבירות נוספות והעברת סחורה אסורה, ללא רישיון, לרצועת עזה.

דבק אפוקסי הוא חומר דו שימושי, המשמש, בין היתר, כמרכיב במנועי רקטות המיוצרים ברצועת עזה, כחומר לאטימת נפצי חבלה בשימוש הפעילות החבלנית ברצועת עזה, וכמאגד רסס במטעני חבלה אשר בשימוש ברצועת עזה.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות, כאמור, הוא הורשע בעבירה של קשירת קשר לפשע (קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות), לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977, ובעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין תשל"ז-1977.

3. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש מלבד ההסכמה שהסך של ₪10,000 שהנאשם הפקיד במסגרת שחרור המשאית שנתפסה ממנו, יחולט לטובת המדינה.

טיעוני הצדדים

1. ב"כ המאשימה חזר על עובדות כתב האישום. טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילה, פסילה מותנית וקנס. עמד על הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, טען למדיניות הענישה, וציין את נסיבות ביצוע העבירה. הדגיש כי הנאשם אזרח מדינת ישראל, החב לה חובת נאמנות, אשר הפר את חובתו בכך שקשר קשר עם סוחר תושב רצועת עזה, והבריח עבורו סחורה הטעונה היתר. ציין כי עבירות כאלה פוגעות בביטחון המדינה ופוגעות גם בהתנהלות מול האוכלוסייה האזרחית בעזה בכלל והסוחרים המקבלים היתרים מישראל בפרט, שכן הם מביאים להקשחת מנגנון הכנסת הסחורות.

אשר לעונש הראוי להטיל על הנאשם בתוך מתחם העונש, טען, כי שיקולים של הרתעה אישית והרתעת הציבור מצדיקים החמרה בעונש בתוך המתחם.

עתר להטיל על הנאשם מאסר במסגרת המתחם שהוצע, מאסר מותנה, פסילה, פסילה מותנית, קנס, וחילוט הסך של ₪10,000 שהנאשם הפקיד במסגרת שחרור המשאית שנתפסה ממנו. הגיש את המרשם התעבורתי של הנאשם ופסיקה.

ציין כי שותפו של הנאשם הורשע בניסיון לקבל דבר במרמה וקשירת קשר לפשע ונדון לתשעה חודשי מאסר בפועל, במסגרת הסדר טיעון שאושר על ידי בית המשפט. הוסיף כי בעניינו של השותף בית המשפט שוכנע כי הוא לא היה מודע לכך שהדבק האפוקסי משמש לצרכים כפולים, וגם בעניינו של הנאשם כאן אין טענה כי הוא היה מודע לכך שהחומרים שהעביר משמשים בהקשרים של נשק וטילים.

המאשימה אישרה כי עד שנת 2015, ניסיונות הברחה של סחורות הדורשות תיאום, שנתפסו, טופלו כך

שהסחורה היתה מוחזרת לבעלים ולא היו מוגשים כתבי אישום נגד המעורבים בעניין. בשנת 2015 הנוהל שונה ומאז הסחורה הנתפסת מוחזרת ומוגשים כתבי אישום נגד המעורבים.

2. ב"כ הנאשם ציין, כי כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשם כלל שלושה אישומים ולאחר שהוא תוקן באופן משמעותי נותר בו רק אישום אחד, המתייחס לעבירה משנת 2013, בה הודה הנאשם כבר בתחילת הדרך בפני חוקריו. ציין את הפרקטיקה שהיתה נהוגה בתקופה הרלוונטית, לפיה סחורות אשר היו מגיעות למעבר והיה נמצא כי העברתן לא תואמה כנדרש, היו מוחזרות לסוחרים. הדגיש כי הסחורה שהנאשם הבריא אינה סחורה שאסור להכניסה לעזה, אלא שהכנסתה מחייבת תיאום. אשר לדבק האפוקסי, טען, כי באתר האינטרנט של אחת החברות המייצרות את הדבק, בו מצוינים השימושים האפשריים בדבק, אין איזכור לשימושים הצבאיים שניתן לעשות בו. ציין, שאין ראייה לכך שהנאשם היה מודע לאפשרות להשתמש בדבק לצרכים צבאיים. הוסיף, כי הנאשם התבקש על ידי השותף להסליק את הסחורה ולא עשה כן מיוזמתו, ובפועל המעשה בוצע על ידי האחר, בנוכחות הנאשם. וטען, כי הנאשם ביצע את העבירה מתוך פזיזות וקלות דעת. עוד ציין, כי רק בשנת 2015 שונו הנהלים הנוגעים להכנסת סחורה ללא תיאום או אישור והחלו להגיש כתבי אישום נגד המעורבים.

ציין שהנאשם בן 43, נשוי ואב לארבעה ילדים. ללא עבר פלילי. שירת שירות צבאי מלא ושירות מילואים ארוך. עתר לקבוע כי הרף הגבוה של מתחם העונש הוא מאסר בעבודות שירות, וזאת לאור מועד ביצוע העבירה והמדיניות שהיתה נהוגה אז.

3. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וסיפר כי מאז הפרשה משפחתו נהרסה.

4. לטובת הנאשם העידו מספר עדי אופי, שסיפרו על נכונותו לעזור בכל מצב, ועל היותו אב מסור ואדם שומר חוק.

דין והכרעה

1. הנאשם, שעסק בהובלת סחורות מישראל למעבר "כרם שלום" בדרכן לעזה, קשר קשר עם סוחר עזתי להעביר לרצועת עזה סיליקון ו-20 קרטוני דבק אפוקסי, שהכנסתם לעזה דורשת תיאום והיתר, בהתאמה, ללא תיאום וללא היתר. הוא ידע והסכים שהדבק והסיליקון יוסתרו במשאיתו בין פריטי סחורה לגיטימיים שהיו אמורים להגיע לעזה, הסיע את משאיתו עם הסחורה למעבר "כרם שלום", הבודקים במעבר הגבול לא גילו את הסיליקון והדבק המוסתרים, וכך הם נכנסו לרצועת עזה ללא תיאום ובלא היתר.

2. הנאשם הורשע בעבירה של קשירת קשר לפשע - קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ובעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. בנסיבות העניין, כשמדובר בקשירת קשר לביצוע עבירה ובביצוע העבירה שלשמה נקשר הקשר, וכשמעשי הנאשם בשתי העבירות כוונו לאותה מטרה והם נעשו ברצף ובסמיכות זמן ומקום, יש לראות בשתי העבירות כמהוות אירוע אחד, לקבוע מתחם עונש הולם אחד ולגזור עונש כולל לשתי העבירות.

3. עזה היא טריטוריית אויב לישראל, מובהקת ופעילה. השלטון המרכזי שלה נתון בידי החמאס - שהמאבק בישראל הוא בראש מעייניו - ופועלים בה ארגונים וקבוצות טרור שפעילותם מכוונת בעיקר

לפגיעה בישראל ובתושביה. חלק ניכר מהמשאבים והיכולות העומדים לרשות השלטון וגופי הטרור האחרים, מופנים לבניה, לפיתוח ולשכלול היכולות הצבאיות, במטרה להפעיל נגד ישראל. משכך, העניין שיש לישראל בפיקוח על מוצרים וסחורות הנכנסים לעזה, העלולים לשמש את מכונת הטרור שם נגדה, מובן מאליו.

ישראל משקיעה מאמצים רבים, צבאיים, מדיניים ואחרים, בהטלת סגר על רצועת עזה, במטרה למנוע כניסת אמצעי לחימה וחומרים וציוד העלולים לשמש לפגיעה בה.

מנגד, היא מאפשרת להכניס לעזה, דרך מעברי הגבול, מזון, ציוד, תרופות, חומרים שונים, מיכשור ועוד, בהיקף ניכר, על בסיס קבוע.

בין המוצרים שישראל מאפשרת להכניס לעזה, ישנם כאלה המוגדרים "דו שימושיים", שהשימוש שלהם הוא אזרחי אך ניתן לעשות בהם גם שימוש בטחוני. אלה מפוקחים על ידי שלטונות ישראל והכנסתם לרצועת עזה כרוכה בקבלת היתר.

4. מעשי הנאשם גרמו לכך שסחורות שיש למדינה עניין לפקח על כניסתן לעזה, נכנסו לעזה ללא היתר וללא תיאום, ופגעו בערכים החברתיים של, בטחון המדינה ותושביה, זכות המדינה לפקח על הסחורות היוצאות ממנה אל טריטוריית אויב, ודיווח אזרחי נאות בפני גורמי אכיפת החוק.

בנסיבות העניין, מידת הפגיעה בערכים האמורים הינה משמעותית.

5. ככל שהמוצר או הסחורה שהוכנסו לעזה ללא היתר הם בעלי קשר הדוק יותר לעניינים העלולים לפגוע בבטחון ישראל ותושביה, כך גדלה הסכנה הכרוכה במעשה. וככל שאפשרות השימוש במוצר או בסחורה המדוברת, לצרכים בטחוניים, מוכרת וידועה לציבור, כך גדלה מידת האשם של מי שגרם בודיעין לכניסתם לרצועת עזה ללא פיקוח.

6. מעובדות כתב האישום המתקן, בהן הודה הנאשם, עולה, כי דבק האפוקסי משמש, בין היתר, כמרכיב במנועי רקטות המיוצרים ברצועת עזה, כחומר לאטימת נפצי חבלה וכמאגד רסס במטעני חבלה-שפוטנציאל הפגיעה שלהם במדינת ישראל ובתושביה גבוה מאוד.

מאידך, אין חולק שדבק אפוקסי וסיליקון מיועדים ברגיל לשימושים אזרחיים שגרתיים והשימוש המובהק או העיקרי שלהם איננו צבאי או בעל הקשר בטחוני. בנוסף, העובדה שדבק אפוקסי משמש לצרכים הצבאיים המתוארים, אינה נפוצה ומוכרת בציבור וניתן לומר שהישראלי הממוצע איננו מודע לה, ולא נטען שהנאשם עצמו היה מודע לכך.

מצד שלישי, הנאשם עוסק במשך שנים רבות בהובלת מוצרים למעבר "כרם שלום" לצורך הכנסתם לרצועת עזה. יש להניח שהוא יודע שסחורות רבות ומגוונות נכנסות מישראל לעזה בלא צורך בקבלת היתר ושישנה סיבה בטחונית לחובה לקבל היתר על סחורות מסוימות דוקא. נקיטת צעדי הסתרה ומרמה על מנת להערים על פקחי מעבר הגבול ולאפשר הכנסה לעזה של חומרים המחייבים היתר, ללא היתר, מדברת בעד עצמה, לחומרה.

7. בנסיבות ענייננו, בהן הנאשם הורשע בקשירת קשר ובקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות - שהיא העבירה מושא הקשר, וקשירת הקשר לא היתה בעלת מאפיינים מיוחדים המצדיקים התייחסות עונשית

נפרדת אליה, הרי שלעניין העונש, העבירה שלשמה נקשר הקשר היא העיקר.

"מקובל על הכל כי כאשר פלוני מואשם הן בקשירת קשר לבצע עבירה והן בביצועה של העבירה המושלמת אשר לשמה נקשר הקשר, ניתן להרשיעו בשתי העבירות גם יחד, אולם אין להטיל עליו אלא עונש כולל אחד על הפרשה כולה." (ע"פ 228/77 שמואל זקצר נ' מדינת ישראל, לב (1) 701 (פורסם בנבו [1978.02.08]))

8. קשת העונשים הקיימת בעבירת קבלת דבר במרמה, רחבה, והעונש הקונקרטי מושפע מהנסיבות המסוימות של המרמה, אופיה, הקשרה, תיחכומה, היקפה, וכיוב'.

נסיבות המקרה כאן מיוחדות. מדובר במעשה שבוצע בשנת 2013, בתקופה בה המדיניות המוצהרת והפרקטיקה הנהוגה של גורמי אכיפת החוק היתה שלא להפעיל הליכים ולא להטיל סנקציות נגד מי שניסה להבריח מישראל לעזה סחורה מפוקחת, ללא היתר, ובמקרים שפקחי הגבול תפסו סחורה כזו, הם החזירו אותה לבעליה.

רק בשנת 2015 שונתה המדיניות, והמדינה החלה להגיש כתבי אישום נגד מי שניסה להבריח, או הבריח, מישראל לעזה סחורות מפוקחות או דורשות תיאום, שלא כדין.

הנאשם אמנם ביצע את מעשי העבירה שלו בשנת 2013, אולם הוא נחקר בשנת 2015 בחשד לביצוע עבירות דומות ובמהלך חקירתו הוא הודה במעורבות בהברחת סחורות מפוקחות ודרושות תיאום, מישראל לעזה שלא כדין, בשנת 2013, והפרקליטות הגישה נגדו כתב אישום המייחס לו עבירות כאלה בשנים 2013, 2014 ו- 2015 ובסופו של דבר, במסגרת הסדר דיוני, האישומים המתייחסים לשנים 2014-2015 נמחקו מכתב האישום ונותר רק האישום המתייחס לשנת 2013.

המדיניות המתוארת יצרה מציאות מופקרת, נעדרת מורא מלכות כלפי אלה שביקשו להבריח לעזה טובין מפוקחים, והלכה למעשה הפכה את ההתנהגות האמורה לבלתי ענישה, ועם הזמן ומטבע הדברים, נוצרה בציבור הרלוונטי תחושה שההתנהגות הזו היא בעצם "בלתי אסורה". מציאות מקולקלת זו - שלא שמעתי מפי התביעה הסבר מניח את הדעת לה - מצדיקה את הטוען ביחס אליה כי לא עכברא גנב, חורא גנב (גיטין, דף מה עמוד א) ויש בה כדי להשפיע משמעותית על עונשו של הנאשם.

9. שני תיקים של נאשמים שהובאו לדין לאחר ינואר 2015, על מעשים הדומים באופיים למעשי הנאשם, הסתיימו בהסדרי טיעון, שכובדו על ידי בית המשפט. במקרה אחד - ת.פ. 30817-04-15 - דובר במי שקשר קשר להבריח לעזה, מסין דרך מצרים, טלפונים ניידים, שבהסכמת התביעה נדון ל- 21 ימי מאסר (בחפיפה לתקופת מעצרו) לקנס בסך 50,000 ₪ ולמאסר על תנאי. ובמקרה השני - ת.פ. 31744-03-15 - דובר במי שקשר קשר עם אחרים והיה שותף להברחת מלט וחצץ ממצרים לתחומי רצועת עזה, דרך מנהרות הברחה, שנדון, בהסכמת התביעה, ל- 70 ימי מאסר (בחפיפה לתקופת מעצרו) לקנס בסך 100,000 ₪ ולמאסר על תנאי.

בת"פ 35009-01-15 מדינת ישראל נ' שביר (פורסם בנבו, 21.09.15), שנדון בפני, הורשע הנאשם בעבירה של קשירת קשר לעוון ובעבירה של ניסיון להפרעה לעובד ציבור. נקבע כי הנאשם קשר עם אחר להכניס לעזה 541 חבילות כבלי פלדה, שהכנסתם לעזה דורשת היתר, ללא היתר, ושניהם ניסו להוציא את תכניהם אל הפועל בכך שהאחר דאג שכבלי הפלדה יוסתרו בין מוצרי חשמל אחרים שהגיעו מישראל

למעבר כרם שלום בדרכם לעזה אל הנאשם, כדי שהבודקים במעבר לא יבחינו בכבלים והם יוכנסו לעזה ללא היתר. קבעתי כי מתחם העונש ההולם לעבירות קשירת הקשר לעוון והניסיון להפרעה לעובד ציבור שביצע הנאשם, נע בין 3 ל - 8 חודשי מאסר בפועל וקנס בסכום שבין 5,000 ל- 15,000 ₪, והטלתי על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו (שהיתה ארוכה מחמישה חודשים).

10. העבירות שביצע הנאשם היו מתוכננות. הנאשם קשר קשר עם הסוחר העזתי להכניס את הסחורות לעזה ללא קבלת היתר וללא דיווח, ידע והסכים להסלקת הסחורות בין סחורות אחרות שהיו על משאיתו שהיו אמורות לעבור לעזה, הסיע את משאיתו עם הסחורות למעבר הגבול והציג בפני הבודקים מצג שוא כאילו הסחורה שעליה מאושרת להכנסה לעזה.

חלקו של הנאשם בביצוע מעשי העבירות, כאמור, היה משמעותי, הגם שהסוחר העזתי היה מעורב בחלק מהמעשים.

הנזק שיכל להיגרם מהכנסת הדבק האפוקסי לעזה ללא היתר, כרוך באפשרות שהוא היה מגיע לידי גורמים שהיו עושים בו שימוש צבאי נגד ישראל, שאז הפגיעה שיכלה להיגרם מכך היתה משמעותית מאוד.

לא ידוע לאן התגלגל דבק האפוקסי שהנאשם היה מעורב בהברחתו לעזה וממילא לא ניתן לדעת האם בפועל נעשה בו שימוש שפגע באינטרסים של מדינת ישראל, אולם עצם הכנסת הדבק לעזה גרמה לכך שהוא ימצא שם ויהיה זמין בכח לגורמים החורשים רעה נגד מדינת ישראל ותושביה ודבר זה כשלעצמו הוא נזק.

נראה שהמניע לביצוע העבירה נעוץ באינטרסים כלכליים. הנאשם מבצע הובלות עבור הסוחר העזתי במשך שנים ויש לו עניין לרצות אותו.

11. המאשימה הפנתה בטיעוניה לת"פ 8023/08 מדינת ישראל נ' נעאמי עאטף, בו בית-המשפט אישר הסדר טיעון סגור של 44 חודשי מאסר בפועל, ולת"פ 8024/08 מדינת ישראל נ' גליואת סיד, בו על פי הסדר הטיעון התביעה הגבילה עצמה לעתור ל- 31 חודשי מאסר בפועל וההגנה טענה לעניין המאסר כראות עיניה, ובית המשפט הטיל על הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל. המדובר בפרשה חמורה מאוד, של נסיון הברחת כמות עצומה של 6 טון אשלגן חנקתי, המיועד ליצור חומרי נפץ, לעזה, שלא כדין, תוך הצגת מצג שוא כאילו המדובר בקמח. נסיבות המקרה שם חמורות לאין ערוך מענייני ואין בפסקי דין אלה, שכאמור ניתנו במסגרת הסדרי טיעון, כדי ללמד על מתחם העונש הראוי למעשי הנאשם כאן.

12. בהתאם לצורך לקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם ובין העונש שיוטל; ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות; במידת הפגיעה בהם; במדיניות הענישה הנהוגה; ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות; אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שביצע הנאשם, בנסיבותיהן, נע בין מאסר בעבודת שירות לשנת מאסר בפועל.

13. נגד שותפו של הנאשם לביצוע העבירות, מאגד פתיח, הוגש כתב אישום בת.פ. 7001/15, בו יוחסו לו שלושה אישומים. בראשון, יוחסה לו הברחת 20 קרטוני דבק אפוקסי מישראל לרצועת עזה בשנת 2013, בשני, יוחסו לו ניסיון הברחת 140 חפיסות דבק אפוקסי מישראל לרצועת עזה בשנת 2014, ובשלישי, יוחסו לו ניסיון הברחת 600 חפיסות דבק אפוקסי מישראל לרצועת עזה בשנת 2015. במסגרת הסדר טיעון, נמחקו האישומים הראשון והשלישי מכתב האישום והנאשם הודה והורשע באישום השני

שבכתב האישום. ב"כ התביעה הצהיר בבית המשפט כי התביעה לא תבקש להוכיח את האישומים הראשון והשלישי "על אף שלטענתה ניתן להוכיחם", והצדדים המליצו לבית המשפט להטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו ומאסר על תנאי, ובית המשפט אישר את הסדר הטיעון. במועד גזר הדין היה הנאשם עצור תקופה של כ- 5 חודשים, כך שאם לוקחים בחשבון את האפשרות שהוא ישוחרר ממאסרו על תנאי, תקופת המאסר שנגזרה לו חופפת פחות או יותר את תקופת מעצרו. בנסיבות אלה, כאשר התביעה וההגנה היו מודעים לאפשרות של התביעה להוכיח את שלושת האישומים שנכללו בכתב האישום המקורי - נתון שיש להניח ששוקלל בקביעת תקופת המאסר בהסדר הטיעון - וכאשר תקופת המאסר שנקבעה בהסדר כמעט חופפת את תקופת המעצר של הנאשם, אין מקום להשליך מהעונש שנגזר על הנאשם שם, על העונש הראוי לנאשם כאן.

14. הנאשם כבן 43, נשוי ובעל משפחה, ואין לו עבר פלילי. הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, עובד, ומפרנס את משפחתו. הוא הודה בחקירתו בעובדות האישום הראשון - בו בסופו של דבר הוא הואשם והורשע. והודה בבית המשפט בעובדות האישום הראשון, עוד קודם להסדר הטיעון.

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם אני מביא בחשבון את גילו ואת נסיבותיו האישיות והמשפחתיות; את העובדה שזוהי הרשעתו הראשונה; את שיתוף הפעולה שלו עם חוקריו; את הודאתו בבית המשפט; את השנים שחלפו מאז ביצוע העבירות, במהלכן המשיך הנאשם לעסוק בתחום ההובלות למעבר כרם שלום; את מדיניות התביעה בזמן ביצוע העבירות, ביחס לנסיבות הכנסת סחורות הטעונות היתר לעזה, ללא היתר, ואת שינויה רק כשנתיים לאחר ביצוע העבירות.

16. נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים-

א. 4 חודשי מאסר בפועל. אם הממונה על עבודות השירות יחוה דעתו שהנאשם מתאים לביצוע עבודת שירות והנאשם יסכים לכך, הוא יוכל לשאת את המאסר בעבודת שירות.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירה של קבלת דבר במרמה.

ג. חילוט הסך של ₪10,000 שהנאשם הפקיד במסגרת שחרור המשאית שנתפסה ממנו.

ד. קנס בסך ₪5,000 או 10 ימי מאסר תחתיו.

17. אני מוצא לנכון להבהיר ולהדגיש, כי אין בעונש שהוטל על הנאשם כאן כדי ללמד שזהו העונש הראוי בדרך כלל למעשה עליו הנאשם נותן את הדין. הנסיבות כאן חריגות ומיוחדות ועל רקען הוטל על הנאשם העונש שהוטל. ניסיון להבריא לעזה במרמה טובין שהכנסתם אליה מחייבת היתר, הינו מעשה חמור המצדיק ככלל הטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. על העוסקים בתחומים הנוגעים לענין להפנים שהדבר אינו נתון לשיקול דעתם. אין הם רשאים להרהר אחר התבונה או ההצדקה שבאיסור הכנסת טובין מסוימים לעזה או בחיובם בקבלת היתר וליטול לעצמם חירות להתעלם מאיסור או חיוב שלא נראה בעיניהם כמוצדק. עליהם להניח שאם הגופים האמונים על הענין מצאו לנכון לקבוע קביעה שכזו, יש לכך טעם הנוגע לבטחון המדינה ותושביה ושחובה עליהם - הן מצד החוק כפשוטו והן מצד אחריותם המוסרית

כאזרחים להימנע מסיכון שלום המדינה ותושביה - לקיים את הדברים ככתבם וכלשונם. תקופת ההתאמה למדיניות החדשה של גורמי האכיפה והבאתה לידיעת הציבור הנוגע בדבר, מוצתה, ולהבא, ככלל, בגזירת הדין על מעשים כאלה, חדשים, לא יהיה מקום להתחשב לקולא במדיניות ובפרקטיקה שנהגו בעבר.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' תמוז תשע"ו, 10 יולי 2016, בהעדר הצדדים.